

kel 3, § 1, 5°, a), veronderstelt een akkoord tussen de partijen die in onderling overleg handelen. Het hof van beroep stelt dat het bewijs van dit akkoord kan worden geleverd met alle rechtsmiddelen, inclusief door vermoedens.

Het hof van beroep is van oordeel dat EZAG de controle had over IBt en dat het akkoord met SMI diende om de controle over IBt te handhaven. Het feit dat de controle van EZAG onzeker was, doet hieraan geen afbreuk. Dit precaire karakter is immers een wezenlijk kenmerk van

feitelijke controle. Het geheel van serieuze, precieze en overeenstemmende aanwijzingen volstaat voor het hof van beroep om een akkoord vast te stellen om samen te werken om de controle over IBt te handhaven.

De drie bovenstaande rechterlijke beslissingen zullen in een latere editie verder worden becommentarieerd.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP

4. VERVOER/TRANSPORT

Wetgeving/Législation

VERVOER

Vervoer over zee – Beperking van aansprakelijkheid – LLMC-Verdrag 1976 – Protocol 1996

Wet van 10 september 2009 houdende instemming met het protocol van 1996 tot wijziging van het Verdrag van 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, gedaan te Londen op 2 mei 1996, BS 28 december 2009, p. 81.873

Wet van 11 april 1989 houdende goedkeuring van het Verdrag van 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, gedaan te Londen op 19 november 1976, addendum, BS 28 december 2009, p. 81.881

België heeft bij wet van 10 september 2009 het protocol van 1996 bij het LLMC-Verdrag geratificeerd. Het protocol is voor België in werking getreden op 7 januari 2010. Tezelfdertijd heeft België ook het originele LLMC-Verdrag van 1976 opgezegd. Deze opzegging heeft voor België uitwerking vanaf 1 november 2010.

Dit betekent dat in België voortaan het LLMC-Verdrag zoals gewijzigd door het protocol van 1996 toegepast zal worden. Artikel 9.1. van het protocol bepaalt inderdaad dat tussen de staten die partij zijn bij het protocol het LLMC-Verdrag 1976 en het protocol 1996 samen als één enkele akte beschouwd en geïnterpreteerd worden.

Door de opzegging van het originele LLMC-Verdrag 1976 is België niet meer gebonden door de bepalingen

van dit verdrag t.o.v. staten die enkel partij zijn bij het originele LLMC-Verdrag 1976, maar het protocol van 1996 niet geratificeerd hebben (art. 9.2. van het protocol).

Frank Stevens
Advocaat Roosendaal Keyzer

Rechtspraak/ Jurisprudence

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL ANTWERPEN
10 DECEMBER 2009

VERVOER

Vervoer over zee – Goederenvervoer over zee – NVOCC-cognossement en kapiteinscognossement – Agent van de NVOCC in de haven van bestemming – Geen derde houder van het kapiteinscognossement

Zaak: nr. AR A/07/5714

Een Belgisch bedrijf kocht een lading batterijen van een Chinese verkoper onder FOB-voorwaarden. Voor het vervoer deed de koper een beroep op de Chinese NVOCC Baltrans, die een eigen cognossement uitgaf. Voor het eigenlijke zeevervoer deed Baltrans een beroep op Maersk, die een eigen kapiteinscognossement uitgaf, waarop Baltrans als verscheper en Baltrans' agent in Antwerpen, Pavan, als bestemming waren aangeduid. Pavan nam de goederen in Antwerpen in ontvangst, en zorgde tevens voor het verdere vervoer van Antwerpen naar de vestiging van de koper. Aangezien de goederen beschadigd bleken, werd een vordering ingesteld lastens Baltrans onder het NVOCC-cognossement, en lastens Maersk onder het kapiteinscognossement.

In principe is de agent van de NVOCC, die ter bestemming aflevering van de goederen vraagt van de feitelijke zeevervoerder, uiteraard geen derde houder van het kapiteinscognossement. Hij is louter de agent van de NVOCC, die de verscheper is onder het kapiteinscognossement. In dit geval voerden de ladingbelanghebbers echter aan dat Pavan niet enkel opgetreden was als agent van de NVOCC Baltrans, maar tevens als hun eigen ontvangstexpediteur, die de ontvangstformaliteiten had verricht, het verdere vervoer had georganiseerd, enz. Aangezien Pavan in hun opdracht en voor hun rekening was opgetreden, meenden de ladingbelanghebbers dat Pavan in casu wel degelijk als derde houder van het kapiteinscognossement beschouwd moest worden.

De rechtbank oordeelt echter dat, zelfs indien Pavan in een dubbele hoedanigheid is opgetreden – als agent van de NVOCC Baltrans enerzijds, en als ontvangstexpediteur van de ladingbelanghebbers anderzijds –, zij het kapiteinscognossement enkel in haar hoedanigheid van agent van de NVOCC heeft aangeboden, en derhalve niet als een derde houder van het kapiteinscognossement beschouwd kan worden.

BESLAGRECHTER ANTWERPEN 17 DECEMBER 2009

BESLAG EN EXECUTIE

Bewarend beslag – Bewarend beslag op schip – Beslag op zeeschepen – Geen vordering ten gronde – Geldigheidstermijn van het beslag verstreken – Garantie moet teruggegeven worden

Zaak: nr. AR 09/6864/A

Door de ladingbelanghebbers werd bewarend beslag gelegd op een zeeschip, waarna de scheepseigenaar een bankgarantie verschaftte. Nadien werd echter nooit een vordering ten gronde ingesteld, en de geldigheidstermijn van drie jaar (art. 1474 Ger.W.) verstreek zonder dat nog verdere actie werd ondernomen. De beslagrechter oordeelt dat, in die omstandigheden, de bankgarantie die in de plaats is gekomen van het bewarend beslag, eveneens zonder voorwerp is geworden en teruggegeven moet worden.

Frank Stevens
Advocaat Roosendaal Keyzer

5. HANDELSPRAKTIJEN, INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE/PRATIQUES DU COMMERCE, DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Wetgeving/Législation

PRATIQUES DU COMMERCE

Généralités

Projet de loi relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur

Le 28 décembre 2009, le Gouvernement a déposé à la Chambre un projet de loi “*relatif aux pratiques du marché et à la protection du consommateur*”, qui vise à réformer de manière globale la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et l’information et la protection du consommateur¹. De l’aveu de ses auteurs, ce projet poursuit un objectif double: d’une part, garantir la loyauté entre entreprises et assurer la protection des

entreprises les plus faibles et d’autre part, garantir les intérêts du consommateur en veillant à ce qu’il reçoive une information suffisante, appropriée et correcte.

Tout en déclarant se conformer à la directive 2005/29/CE relative aux pratiques commerciales déloyales des entreprises vis-à-vis des consommateurs, les auteurs du projet n’entendent pas limiter le champ de la réforme aux seules pratiques commerciales. Le projet vise à appréhender l’ensemble des pratiques qui se déroulent sur le marché, raison pour laquelle l’intitulé du projet ne vise pas les pratiques du commerce mais les ‘*pratiques du marché*’.

S’inspirant de la loi sur la protection de la concurrence économique, le projet de loi remplace la notion centrale de ‘*vendeur*’ contenue dans la loi sur les pratiques du commerce par celle d’*entreprise*’, entendue comme “*toute personne physique ou personne morale poursuivant de manière durable un but économique, y compris ses associations*”. La concordance avec la loi sur la protection de la concurrence économique n’est toutefois pas parfaite, étant donné que les auteurs du projet de loi ont

¹. Nous avons déjà relevé l’adoption de l’avant-projet de loi en juillet 2009.